

ikke lykkedes at tilveiebringe fuldstændig Enighed i Udvalget. Et Mindretal har nemlig ment, at der ikke var tilstrækkelig Anledning til at gaa ind paa Lovforslaget, selv ikke med de Ændringer deri, som et Flertal mener at burde bringe i Forslag; men, da det dog har ment delvis at kunne slutte sig til de Tanker, som ligge i Regjeringens Forslag, har det benyttet disse til at fremsætte et fuldstændigt nyt, særligt Lovforslag. Naar jeg nu tager Ordet som Ordfører, er det saaledes egentlig kun paa Flertallets Vegne, at jeg kan tale, og selv i saa Henseende skylder jeg at gjøre opmærksom paa, hvad der kun indirekte fremgaar af Betænkningen, at der i Flertallet er en Meningsnuance, idet i Virkeligheden kun 5 af Udvalgets Medlemmer have forenet sig om de Ændringer, der i Betænkningen foreligge fra et Flertal, medens to af hele Flertallets Medlemmer, der i Dvrigt dele de Grundantagelser, der indeholdes saavel i Lovforslaget som — det tør jeg vel sige — ogsaa i de stillede Ændringsforslag, have ment, at det vilde være rettere at slutte sig til Regjeringens Forslag, saaledes som dette foreligger. Af de ni Medlemmer, hvoraf Udvalget bestaar, udgjør saaledes det Flertal, paa hvis Vegne jeg fornemmelig har at tage Ordet, kun fem. — Efter disse almindelige Bemærkninger om Udvalgets Stilling vil jeg anse det for rigtigst ikke i Diebløkket at indlade mig paa nogen som helst almindelig Udtalelse, men derimod blot noget nærmere at begrunde de Ændringsforslag, der ere stillede af Udvalgets Flertal.

Det første Ændringsforslag af Flertallet knytter sig til det 2det Stykke af § 1. Lovforslagets § 1, 1ste Stykke, giver jo den samme Regel med Hensyn til Omfordelingsretten paa Fæstebøndergodset for Fremtiden som gjælder med Hensyn til Udstyfning af Selveierbøndergaarde, medens der nu efter administrativ Praxis er en meget forskjellig Begrænsning i saa Henseende, idet det i Praxis antages, at Godseieren er berettiget til frit at omfordele Bøndergodset saaledes, at han kun lader det Minimum af Hartkorn, som vor Lovgivning erkjender for en Bøndergaard, blive tilbage ved Gaarden, og at han

altsaa er berettiget til at reducere en Bøndergaard til en Størrelse af 1 Tønde Hartkorn, hvorved med andre Ord Gaardenes Antal vel vil kunne bevares, men deres Størrelse derimod er udsat for en meget betydelig Reduktion. Med Hensyn til Tanken om at forhindre dette glæder det mig nu at kunne sige, at der aldeles ikke er nogen Meningsforskjellighed i Udvalget. Det Mindretal, der har fremsat et helt nyt, særligt Forslag, er ogsaa af den Antagelse, at det er rigtigt og godt, at Omdelingsretten modtager en Begrænsning. — Det andet Stykke af § 1, hvortil Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1 knytter sig, har nu derhos anset det for rigtigt med Hensyn til Omdelingsretten at give nærmere Regler for, hvad der skal forstaaes ved en Fæstegaard, eller, naar der ses paa Omdelingsretten umiddelbart og alene, ved en „Gaard“. Det høie Thing vil jo vistnok ogsaa gjentagde sig fra første Behandling, at denne Del af Lovforslagets § 1 mødte en meget stærk Kritik, og til denne har Udvalget under sine Forhandlinger troet at burde tage Hensyn, og det har i Genhold dertil ment, at denne Bestemmelse i Lovforslaget i det Mindste i flere Retninger trængte til nogen Forandring. Flertallets Ændringsforslag under Nr. 1 stræber saaledes for det Første hen til at bringe Begrebet „Gaard“, saaledes som § 1, 2det Stykke, vil give det for Fremtiden, til at svare til vor nuværende Lovgivnings Opfattelse af dette Begreb og ligeledes til Administrationens hidtilværende Opfattelse af samme. Udvalgets Flertal har i saa Henseende været af den Mening, at Ordet „Eiendom“ paa det omtalte Sted ikke var ganske korrekt, ikke fordi dette Ord her er brugt i et Lovforslag, der handler om Fæstegods, medens det efter sit Begreb nærmest synes at betegne Selveiergaarde — thi det er dog Noget, som i vor Fæstelovgivning ingenlunde er uden Exempel, at en Fæstegaard benævnes „Eiendom“ — men fordi Flertallet har maattet erkjende, at man nok gjennem dette Ord, naar det ikke modtog nogen nærmere Bestemmelse og Forklaring, kunde komme til under den givne Regel at indbefatte Eiendomme, med Hensyn til hvilke det hidtil har været Lovgivningsregel og administrativ Praxis,